

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

کتابخانه مجازی
افغانستان

آیین های سوگواری
مذهبی در هزارستان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیین های سوگواری مذهبی هزارگی

نویسنده:

مرتضی بهبودی

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۶ آیین های سوگواری مذهبی هزارگی
۶ مشخصات کتاب
۶ آیین های سوگواری مذهبی هزارگی
۶ دهه ی محرم
۷ نذر امام
۸ شب تاسوعا
۸ روز عاشورا
۸ علم بندان (علم بور کدو)
۹ درخت بید عاشورایی
۹ سینه زنی حسن و حسین
۹ سینه زنی چند ضربی
۱۰ سینه زنی واویلا، صد واویلا
۱۰ اربعین حسینی
۱۰ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

آیین های سوگواری مذهبی هزارگی

مشخصات کتاب

سرشناسه: کتابخانه مجازی افغانستان، ۱۳۹۲

عنوان و نام پدیدآور: آیین های سوگواری مذهبی هزارگی / دکتر حفیظ الله شریعتی.

مشخصات نشر دیجیتالی: اصفهان: مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری: نرم افزار تلفن همراه و رایانه

موضوع: فرهنگ

آیین های سوگواری مذهبی هزارگی

یکی از با شکوه ترین مراسم های مذهبی و آیینی که در هزارستان برپا می شود، عزاداری برای سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله... (الحسین ع) و خاندان و یاران پاکش است. مردم هزاره به این ایام سوگواری و عزاداری عمومی را روز محرم (دهه محرم) می گویند. دیرینگی هزارستان و پایبندی مردم هزاره به اعتقادات دینی، مذهبی و مردمی باعث شده است که آنان آداب و رسوم آیینی خود را حفظ کنند و میراث کهن مذهبی نیاکان شان را به عنوان گنجینه ای به یادگار داشته باشند. یکی از این آیین های دیرینه و مذهبی مراسم عزاداری در ماه محرم است که جنبه عمومی در هزارستان دارد. مراسم عزاداری برای سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله... (الحسین ع) و خاندان و یاران پاکش در هزارستان از اهمیتی بالایی برخوردار است. از این رو، مردم هزاره مراسم تاسوعا و عاشورای حسینی را همواره با شکوه برپا می دارند.

دهه ی محرم

از بیست و هفتم ماه پیش از محرم مردم هزاره کم کم دست از کار و بار اضافی می کشند و خودشان را برای عزاداری روزها و شب های محرم آماده می کنند. شادی ها و خوشی های عمومی مانند برپایی مراسم عروسی تا چهارم پس از دهه ی عاشورا تعطیل می شوند. از کوی و برزن هزارستان آوای موسیقی را نمی توان شنید. مردان هزاره در غروب روز اول محرم در خانه بزرگ ده گرد می آیند و برای برپایی مراسم دهه ی محرم به شور می نشینند. آنان در صورت نداشتن مسجد و یا دور بودن از مسجد عمومی باید جایی را برای برپایی شب های عزاداری دست و پا کنند. لذا پس از مشاوره و رایزنی همگانی، خانه یکی از اهالی ده را برای مراسم عزاداری انتخاب می کنند. در برخی مناطق مراسم عزاداری را در خانه ی کسی برپا می دارند که نوبت نذری (نذر امام) در خانه ی او باشد. پس از توافق بر روی جای مراسم عزاداری، برای یافتن روحانی که مراسم عزاداری را بچرخاند و هر شب به نوبت در جایی سخنرانی کند و روضه بخواند، مشورت می کنند. یافتن روحانی و توافق روی مقدار پولی که به روحانی بدهند از قریه به قریه ای فرق می کند. برخی از قریه ها توانی پرداخت پول زیادی به روحانی نامدار و پرآوازه را ندارند، لذا به سراغ روحانی محلی و یا طلبه های حوزه های علمیه ی محل و مسجد عمومی می روند. گاهی این گونه طلبه ها خود به قریه ها می آیند و مردم آنان را برای روضه خوانی دهه ی محرم دعوت به ماندن می کنند. وقتی روی روحانی توافق شد، شب برپایی مراسم را تعیین می کنند و به روحانی خبر می دهند که در شب موعود، برای برگزاری مراسم دهه ی محرم به قریه آن ها بیاید. وقتی همه چیز برای برپایی مراسم عزاداری آماده شد، صاحب خانه که مراسم عزاداری شب در خانه او برپا می شود، گوسپند یا بز نذری را که از سال گذشته چاق

نموده، ذبح می کند و برای عزاداران آب گوشت می پزد. شب که از راه می رسد مردان، زنان و کودکان دسته دسته به خانه صاحب نذری می آیند و به نوبت پذیرایی می شوند. وقتی غذاخوری تمام شد، جایی را برای روحانی آماده می کنند و از روحانی دعوت می شود تا برای سخنرانی و روضه خوانی بر جای آماده بنشینند و مردم عزادار را به فیض برسانند. اما پیش از آن چند تا از جوانان و نوجوانان ده نوحه ای را از روی (بیاض) یا کتاب چاپی می خوانند و برخی دیگر از درس خوانده های جوان قریه، سخنرانی مقدماتی می کنند. وقتی این برنامه های مقدماتی تمام شد، روحانی بر جای آماده می نشیند و با صلوات پیاپی و بسم الله، خطبه می خواند و به سخنرانی می پردازد. در سخنرانی مردم را ارشاد می کند و از فضیلت ماه محرم می گوید و یادی از خاندان پیامبر و امامان معصوم می کند. در پایان روضه می خواند و مردم به آرامی اشک می ریزند. وقتی روضه تمام شد، روحانی با صدای آرام می گویند (الا- لعنت الله علی القوم الضالمین). با پایان یافتن روضه، جوانان ده از جا بلند می شوند و شروع به نوحه خوانی و سینه زنی می کنند. سینه زنی یک ساعت و یا کمتر طول می کشد. وقتی با صدای صلوات روحانی سینه زنان روی زمین نشستند، مردم رو به قبله می شوند و به دعای روحانی آمین می گویند. روحانی رو به قبله با صدای آهنگین می گوید: یا رحمان یا رحیم یا مقلب القلوبی والابصار و شروع می کند به دعا کردن. نخست دست ها را بالا می برد و به مردم می گوید: دست ها را بالا ببرید و رو به قبله ده بار از صمیم قلب بگویید (یا الله یا الله). در دعای او از خداوند می خواهد که این قلیل توصل را از آنان به درگاه احدیت خود قبول فرماید، آنانی را که اشک ریخته و برای سید و سالار شهیدان حضرت اباعدا... الحسین (ع) و خاندان و یاران پاکش عزاداری کرده و سینه زده در آتش جهنم نسوزانند، با امام حسین (ع) مشحور گردانند. همین طور برای خیر و برکت روستا و مردم دعا می کند و در پایان با لعن بر یزید، شمر و دشمنان امام حسین و امامان معصوم (ع) با ذکر صلوات مجلس عزاداری را پایان می دهد.

با پایان یافتن مراسم عزاداری مردم به روحانی می گویند: خیر ببینی آخوند صاحب، خداوند به شما عمر پر برکت و سلامتی بدهد و در دنیا و آخرت خار و ذلالت نگرداند. روحانی هم می گوید خدا قبول کند و ما را از زمره دوستداران علی و آل علی (ع) گرداند. پس از دعای روحانی و مردم، صاحب خانه چای می آورد و در وقت اضافی برخی ها که سوال شرعی دارند از روحانی می پرسند و جواب در یافت می کنند. در پایان با ذکر صلوات مردم مجلس را ترک می کنند و بدینسان مراسم یک شب عزاداری پایان می یابد. در شب های بعد، این مراسم ادامه پیدا می کند تا شب تاسوعا فرا برسد. شب تاسوعا چون به قمر بنی هاشم حضرت عباس علمدار کربلا- مشهور است، مردم این شب را بیشتر از شب های دیگر عزاداری می کنند، سینه می زنند و دیرتر مجلس را پایان می دهند.

در فردای شب تاسوعا که روز عاشورا است، خانواده های عزادار شیرچای و نان گرم پتیر تندی درست می کنند و در خانه ی یکی از بزرگان ده جمع می شوند و بیشتر از شب ها و روزهای دیگر عزاداری می کنند. در پایان کلان ده چادر می اندازد و مردم نذرهای خود را که مقدار پول در حد توان است در داخل چادر می اندازند. کلان قریه در پایان نذر دهی مالی، با عرض معذرت از کم بودن پول، آن را به روحانی می دهد. روحانی هم آن را بر می دارد و با مردم به خوردن شیرچای با پتیر تندی و نان تاوه یی و تندی مشغول می شود.

در هنگامی که مردم به خوردن غذای نذری مشغول اند، جوانان علم حضرت ابوالفضل را آماده می کنند و به گرد آن نوحه می خوانند و سینه می زنند. با حرکت دادن علم به سوی مسجد عمومی یا مرکزی دسته های عزادار هم از دنبال علم حرکت می کنند. نخست دسته ای سینه زنی راه می افتد و سپس مردان و در آخر زنان و دختران با حجب و حیای بی مانند علم گردان را همراهی می کنند.

مردم هزاره برای بزرگداشت و یاد و خاطره امام حسین (ع) و روز عاشورا هر سال مراسم عزاداری برپا می‌دارند. مراسم عزاداری سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله... الحسین (ع) و خاندان و یاران پاکش در روستاهای هزارستان از اهمیتی زیادی برخوردار است. بدین مناسبت هزاره‌ها گوسپندی را در نوزادی نذر می‌کنند و آن را در شب‌های محرم ذبح می‌کنند و برای شرکت کنندگان مراسم عزاداری امام حسین (ع) آب گوشت می‌پزند. چوپان و دیگران حق ندارند این گوسپند را بزنند و یا به آن فحش بدهند. در شب‌های محرم به ویژه تاسوعا و عاشورای حسینی عاشقان و ارادتمندان حضرت اباعبدالله... الحسین (ع) خصوصا جوانان و نوجوانان و کودکان پس از صرف غذای نذری به یاد آن امام همام و فرزندان و اصحاب پاکش به عزاداری می‌پردازند.

شب تاسوعا

فانوس افروختن

در شب تاسوعا و عاشورای حسینی عاشقان و ارادتمندان حضرت اباعبدالله... الحسین (ع) به ویژه جوانان و نوجوانان و کودکان در مسجد یا هیئت عزاداری فانوس می‌افروزند. علاقه‌مندان به آن حضرت با روشن کردن تعداد زیادی فانوس به یاد آن امام همام و فرزندان و اصحاب طاهرینش به عزاداری می‌پردازند.

روز عاشورا

در روز عاشورا مردم در قالب هیئت‌های عزاداری ضمن انجام مراسم ویژه به تهیه و پخت غذا که اغلب آب گوشت است مبادرت می‌ورزند. در این روز علم‌ها را از مساجد یا خانه‌ها بیرون می‌آورند و به سوی مسجد عمومی حرکت می‌دهند. در این مراسم مذهبی گروه‌های سینه‌زن با حرکات و خواندن ابیات مناسب، نوحه‌خوانی می‌کنند و ماجرای‌های تلخ و جان‌سوز ظهر عاشورا را بازگویی می‌کنند. در روستاها، در بدو ورود هیئت‌های عزاداری به مدخل روستا، عده‌ای از عزاداران قریه، در حالی که علم ویژه‌ی عزاداری، پیشاپیش آن‌ها برده می‌شود به پیشواز آنان می‌آیند و به اصطلاح به هم سلام می‌گویند و آن‌ها را به پیش مسجد قریه یا مسجد عمومی منطقه، راهنمایی می‌کنند. پس از گردآمدن همه‌ی گروه‌ها، علمداران علم‌ها را به گردش در می‌آورند و دسته‌جمعی به عزاداری می‌پردازند. پس از مراجعت از مراسم عزاداری، گروه‌ها بر حسب روستا، دسته‌دسته به صرف ناهار فراخوانده می‌شوند. مخارج تهیه‌ی آب گوشت نذری نیز توسط مردم محل تامین می‌شود. در بیشتر مناطق هزارستان دسته‌های گوناگون عزادار در قالب هیئت‌های مختلف و گاهی با حرکت دادن علم‌ها از گوشه و کنار روستاهای نزدیک و دور به مسجد عمومی آمده و در طول آن عزاداری می‌کنند. در این مراسم که معمولا در مسجد عمومی پایان می‌یابد، اشعاری درباره‌ی مظلومیت امام حسین (ع) یارانش خوانده می‌شود.

علم‌بندان (علم‌بور کدو)

یکی از مراسم مهم و همیشگی ایام عاشورا و تاسوعا در هزارستان مراسم علم‌بندان است که هزاره‌ها به آن (علم‌کشی یا علم‌بور کدو) می‌گویند. عزاداران روز تاسوعا و عاشورا علم‌ها را در پارچه‌های رنگارنگ تزیین می‌کنند و مانند پرچم روز عاشورا که در دست علمدار امام حسین (ع) عباس علمدار بوده، می‌سازند و پیشاپیش عزاداران و سینه‌زان حرکت می‌دهند. این علم سمبلی از حضور و فداکاری‌های سقای دشت کربلا، قمر بنی‌هاشم، آقا حضرت ابوالفضل العباس (ع) در حماسه کربلا است. سینه‌زان همرا با عزاداران و علم‌ابوالفضل مسیر قریه تا مسجد مرکزی را می‌پیمایند و در مسیر یاد شده سینه می‌زنند و ماتم می‌کنند.

اشعاری بسیار زیبا و جانسوز از شاعران محلی، محتشم کاشانی و سایر اشعار مذهبی به شکل نوحه همراه با صدای بلند و آهنگین خوانده می شوند. این دسته از عزاداران به صورت هیئتی مجزا همراه هیئت اصلی عزاداری با نظم خاص و با شکوه، ارادت خود را به امام حسین (ع) و ائمه اطهار (ع) ابراز می دارند. وقتی از قریه ای رد می شوند زنان و مردان عزادار به سینه زنان می پیوندند و با اشک و آه، دستمالی و چادری به علم ابوالفضل می بندند. وقتی به مسجد عمومی رسیدند به نوبت سینه می زنند و سپس در پای سخنرانی و روضه خوانی روحانی محل روی زمین می نشینند. در پایان با روحانی محل به یاد نماز ظهر عاشورا و نماز خوف صحرائ تفتیده ی کربلا، نماز جماعت اقامه می کنند.

پس از عزاداری این علم ها تا چهلیم در مسجد می مانند و در روز چهلیم با اشک و نوحه به قریه ها برگردانده می شوند. نگهداری از علم در طول سال بر عهده علم گردان است. علم گردان در طول مراسم حراست و مواظبت از علم را بر عهده دارد.

درخت بید عاشورایی

در برخی مناطق هزارستان اصل بر این است که علم حضرت ابوالفضل(ع) را از شاخه ای اصلی درخت بید قریه که قبلا علم بوده، تهیه کنند. وقتی شاخه بید را علم ساختند، آن را به نیکویی نگه می دارند و در پایان مراسم عاشورایی به قریه بر می گردانند و در بهترین جای قریه می نشانند. به علم آب می دهند و به آن رسیدگی می کنند که درخت شود. وقتی درخت شد، مورد احترام مردم قرار می گیرد. مردم در طول سال وقتی به مشکلی برخوردند به پای درخت عاشورایی می روند و از خداوند می خواهند که مشکل آنان را حل کند. مردم با اعتقاد و ایمانی که به بزرگان دین و امامان و یاران و خاندان امام حسین (ع) دارند، آنان را نزد خدا واسطه می گیرند که مشکل و گرفتاری آنان را بر طرف گردانند. در سال دیگر در روز عاشورا همین مردم به سراغ درخت عاشورایی می آیند و از شاخچه ی آن علم حضرت ابوالفضل(ع) را درست می کنند.

سینه زنی حسن و حسین

این نوع سینه زنی از قدیمی ترین سینه زنی های مردم هزاره است. سینه زن ها از کلان به کوچک به شکل دایره گرد می استند و شروع به سینه زدن می کنند. در حلقه ی این دایره دو نفر به عنوان سرگروه یا سر دسته انتخاب می شوند. سر دسته نخست با دست زدن به سینه اش و گذاشتن پا به جلو به سردسته دوم این پیام را می رساند که مراسم سینه زنی را شروع کند. سردسته مقابل، اول پا پیش می گذارد با دست به سینه اش می زند و می گوید: حسن و دسته دوم می گوید حسین. در مرحله ای بعدی تمام دسته دوم می گویند حسن و تمام دسته دوم جواب می دهند حسین. این دور ادامه می یابد تا این که سردسته ی اول می گوید: حیدر و سردسته دوم می گوید صفدر. این دور تا آخر با گفتن (الله- مولا) (اکبر- اصغر) (علی- نبی) (زینب- گلثوم) ادامه می یابد. وقتی مراسم سینه زنی طولانی شد، روحانی یا یکی از بزرگان با صدای کشیده و بلند می گفت: (یا امام یا حسین). با گفتن این جمله ممکن است مراسم پایان یابد و ممکن است به خاطر شور و هیجان دینی و مذهبی سینه زنان، مراسم ادامه یابد که در این صورت برای چندمین بار این جمله تکرار می شود تا مراسم سینه زنی پایان می یابد. مردم جاغوری به این نوع سینه زنی (سینه ی پدر وطنی) می گویند.

سینه زنی چند ضربی

سینه زنی معمول در هزارستان مانند دیگر کشورهای شیعه نشین چند ضربی است. نوحه خوانان نوحه می خوانند و سینه زنان به صورت های (یک ضربه، دو ضربه، سه ضربه، چهار ضربه و شش ضربه) سینه می زنند. نوحه ها با صدای آهنگین و خوش خوانده

می شوند اما لحن آن بسیار غمگین و جان سوز است. نوحه خوان ها در قدیم نوحه ها را از روی دفترچه ی دست خطی که به آن (بیاض) می گفتند، می خواندند اما امروزه بیشتر از کتاب های چاپی استفاده می کنند. در این نوع سینه زنی نوحه خوان نخست یک بیت را می خواند و سینه زنان به دنبال او بیت را تکرار می کنند. وقتی سینه زنان بیت را حفظ شدند، نوحه خوان بیت های بعدی را می خواند و سینه زنان با تمام شدن بیت های خوانده شده، بیت مطلع را تکرار می کنند. اما هنگامی که نوحه خوان، نوحه می خواند، سینه زنان سینه می زنند. لحن تند و آرام نوحه خوان نشان دهنده چند ضرب بودن نوحه است. اگر لحن تند باشد: یک ضرب و سه ضرب است. اما اگر آرام باشد: دو ضرب و شش ضرب است. سینه زنی در هزارستان با دست زدن به سینه انجام می گیرد، اما در این اواخر زنجیرزنی نیز رواج یافته است. با دست به سر زدن و افشاندن مو در بین مردان هزاره نیز دیده شده است. سینه زنان وقتی خسته شدن جا عوض می کنند و نوحه خوانان می توانند یک نفر و یا چند نفر باشند. وقتی مراسم سینه زنی طولانی شد، روحانی با گفتن بر محمد و آل محمد صلوات به مراسم پایان می دهند. پایان مراسم سینه زنی با خوردن شیرچای و چای پایان می یابد و عزاداران به خانه های شان بر می گردند.

سینه زنی واویلا، صد واویلا

در این نوع سینه زنی مردان چارقند روی زمین می نشینند و با گفتن واویلا صد واویلا، واویلا در کربلا- آرام روی زانوهای خود می زنند و اشک می ریزند. این سینه زنی اول آرام است اما وقتی شور و جذبه ی عاشورایی بیشتر شد، لحن سینه زنان تند می شوند و به زانوهای شان تند تر و محکم تر می زنند. صدای واویلا ی آنان نیز بیشتر و بیشتر می شوند و بیشتر اشک می ریزند و گریه می کنند. در هنگام سینه زنی واویلا یی مردان، زنان با اشک، گریه و ناله سینه زنان را همراهی می کنند. این نوع سینه زنی به خاطر سادگی و صمیمیت آن بین نسل گذشته و پیر مردان هزاره طرفداران زیادی دارد، اما اکنون سال هاست که بدست فراموشی سپرده شده است.

اربعین حسینی

در روز اربعین حسینی نیز مراسم عزاداری و روضه خوانی در داخل مساجد و منازل برپا می شود. عده ای از زنان صبح اربعین غذای نذری را که از شب قبل آماده کرده اند بین اهالی قریه، عزاداران، همسایه ها و آشنایان تقسیم می کنند. مراسم عزاداری در مساجد، حسینیه ها و منازل با احترام خاصی برگزار می گردد. دسته های سینه زنی به سوی مسجد عمومی راه می افتند و به صورت عمومی عزاداری می کنند. وقتی به مسجد رسیدند، مانند روز عاشورا به نوبت سینه می زنند و عزاداری می کنند. در پایان روحانی قریه سخنرانی می کند و در پایان روضه می خواند و با دعا و صلوات مانند روز عاشورا به مراسم عزاداری چهارم پایان می دهد. با پایان یافتن مراسم چهارم مردم علم های شان را بر می دارند و به روستاهای شان بر می گردند.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی) آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیت های گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۵۲۴۳۵)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

